

Artur Saurí en el record d'un degà, professor i alumne

Joan Montllor i Serrats

Degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Autònoma de Barcelona

Fou un veritable privilegi rebre, ja fa molts anys, el magisteri d'Artur Saurí en l'assignatura de sistema financer de la Facultat de Ciències Econòmiques de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), així com tractar amb ell després en les meves etapes de professor i degà d'aquesta facultat. Versa aquesta glossa sobre aquest triple record. Començaré amb el record de l'alumne. Destacava en el magisteri d'Artur Saurí la sobrietat i la precisió de la seva paraula, acompanyada sempre de l'elegància d'un gest igualment sobri que conduïen a la presentació clara i rigorosa dels conceptes i a l'anàlisi precisa i sistemàtica de la realitat. Sovint, sense emprar altra cosa que unes taules estadístiques, feia que aquelles xifres distants i fredes s'entrellacessin en les nostres ments per a esdevenir un conjunt de relacions que revelaven la lògica del sistema financer. Percebíem la banalitat de les il·lusions financeres i que la veritable creació de valor que les finances poden aportar és el fet de permetre, facilitar i impulsar el funcionament de l'economia real. Sense fer-ho explícit, Artur Saurí avançava l'aplicació d'un dels eixos de la renovació pedagògica de l'Espai Europeu d'Educació Superior: el fet d'ajudar els alumnes a desenvolupar capacitats conjuntament amb l'adquisició de coneixements. La capacitat que Artur Saurí feia créixer en els seus alumnes no era altra que la serenitat, la fredor i el rigor de la ment, que calen per analitzar la realitat. Saber desprendre's d'idees preconcebudes, documentar-se i esbrinar, amb l'esforç que calgui, la lògica subjacent en la realitat, una vegada ens hem després de tota superficialitat i fantasia.

Al llarg dels meus anys de professor de finances a la facultat he rebut en molt diverses ocasions les impressions de les successives generacions d'alumnes que han cursat la seva assignatura. Una assignatura sempre plena d'estudiants, malgrat no ser, ni de bon tros, la més senzilla ni la més plaent. L'adaptació del temari als canvis del sistema financer va ser constant, mai amb variacions espectaculars, sinó pas a pas, mantenint sempre aquell rigor i aquell sentit de la realitat dels quals acabo de parlar. La seva participació en el jurat del premi del Programa Universitat-Empresa va mostrar sempre la incisió reflexiva i crítica

de la seva agudesa intel·lectual. El seu respecte pels estudiants fou sempre exquisit i, ans queixar-se del seu nivell i pensar que tot temps passat fou millor, els ajudava a créixer i, per dir-ho així, a transformar-se de batxillers en economistes.

En la meua segona etapa com a degà de la facultat he compartit nombroses reunions amb el professor Saurí com a degà del Col·legi d'Economistes. No puc sinó remarcar el seu amor a la professió i el seu generós interès per a facilitar l'accés dels joves llicenciats al Col·legi. La comunicació de la informació del Col·legi als alumnes de la facultat es va poder tractar sempre com un element d'estímul als nostres futurs llicenciats, per a contribuir al fet que percebin i valorin que el principal resultat de cursar una carrera universitària no és l'obtenció d'un títol, sinó l'accés a una professió.

Permeteu-me que acabi manllevant uns versos de Walt Whitman a *Leaves of grass* per a remarcar la lògica subjacent en la realitat que Artur Saurí ens ajudava a descobrir:

All is a procession;
The universe is a procession, with measured and perfect motion.

(Walt Whitman, *I sing the body electric*)